

[Thomsen.]

de samme Beløb, som Indkomst- og Formueskatten er budgetteret til for indeværende Skatteaar, endda med nogen Udsigt til Nedgang, naar Betalingen skal præsteres, og det er kun 20 Mill. Kr. mere, end de samme Skatter indbragte i Regnskabsaaret 1939—40. Naar det yderligere erindres, at Statens Skatteindtægt gennem Ejendoms-skatter er og for det kommende Aar vil være uforandret ca. 14 Mill. Kr., samt at Forbrugsafgifterne uden al Tvivl vil gaa meget stærkt ned, da forstaar man Nødvendigheden af de her forelaaede Indtægtsbeløb, saa meget mere som ny og stærke Krav om forøgede Udgifter stadig banker paa Finansministerens Dør, Krav, som ikke alle kan afvises. Altsaa, de her foreslaaede Skattebeløb er uundgaelige, og alt taget i Betragtning er denne direkte Form for Beskatning i mine Øjne den mest tiltalende og den mest retfærdige. Vi har andre Skatteformer, f. Eks. Omsætningsskatten og Lønskatten, der meget mere har Urimelighedens og Vilkaarlighedens Præg, og derfor meget mere end de her omhandlede Skatteformer møder Uvilje hos Skatteyderne. Det bør her nævnes, at den Samling, den Simplificering af Statsskatteudskrivningen, som vi i Fjor naaede med de Bestemmelser, der nu er gentaget i det foreliggende Forslag, var et stort Gode. De tidligere Aars mange forskellige Slags Skatter beregnet paa forskelligt Grundlag var ofte til megen Forvirring og Ærgrelse for Skatteyderne og til megen Besvær for al Paaligning og Opkrævning af Skatterne. De nye Udskrivningsregler har derfor været til megen Lettelse for alle Parter.

Fra forskellige Sider blev der sidste Aar under Skattelovens Behandling her paa Rigsdagen manet sorte Skygger frem med den Paastand, at Indtægterne i 1940 ikke vilde kunne bære de store Skattekrav, uden at man derved i følelig Grad forringede det normale Grundlag for Skatteudskrivningen i det kommende Skatteaar 1941—42, men det er min Overbevisning efter de Resultater, vi i forskellige Kommuner har set gennem den foreløbige Ansættelse, og efter de Meddelelser, der foreligger derom fra andre Steder, at den nævnte Paastand er alt andet end rigtig. Det er rigtigt, at mange smaa faldende og faste Indtægter i 1940 er meget føleligt ramt af indeværende Aars Skatter, men som Helhed taget er Udskrivningsgrundlaget ikke forringet, tværtimod. Mange Skatteydere, særlig vel de med de store og større og allerstørste Indtægter, har som

sædvanlig klaret sig særdeles godt ogsaa i det svundne vanskelige Aar.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger om de Ændringer, som blev omtalt af den højtærede Finansminister. Først og fremmest hilser jeg med Glæde, at Børnefradraget er blevet forhøjet i væsentlig Grad. Den højtærede Finansminister nævnte Hovedstaden. Jeg kan nævne Provinsbyerne, hvor Fradraget nu forhøjes fra 250 Kr. til 350 Kr. for det første Barn og saa stiger efter en vis Skala til f. Eks. 1 750 Kr. for 4 Børn, og flere findes saa godt som aldrig nu om Stunder. Dette er virkelig noget i den rigtige Retning og paa de rigtige Steder, en Haandsrækning til Hjemmene med Børn. Og jeg ønsker oprigtigt, at den højtærede Finansminister som Belønning maa opleve den Glæde at se Mandtalslister med betydelig højere Tal, 5, 6, 7 fradragsberettigede Børn, ligesom vi saa det for 30 Aar siden, selv om det vil bringe Skatten ned med et langt større Beløb end de 3—4 Mill. Kr., hvorom Ministeren talte.

Ogsaa de ændrede Regler for Merindkomstbeskatningen kan mit Parti anerkende, idet vi vel anser dem for lempelige, men ogsaa for mere retfærdige. Det første gælder særlig de ændrede Regler for Fremskaffelse af det Sammenligningsgrundlag, hvorpaa Merindkomstskatten skal beregnes, samt Bestemmelsen om de 75 pCt., og begge Dele, baade det lempelige og det retfærdige, gælder Bestemmelsen om Merindkomstbeskatningen af nygifte, som vel i enkelte, omend meget faa Tilfælde kunde virke meget uretfærdigt.

Derimod maa jeg indrømme, at jeg ikke er begejstret for Ændringen af Brugsforeningsskatten, hvorved det skattefrie Beløb er nedsat fra 5 til 4 pCt. af det dividendeberettigede Beløb. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at jeg ikke kan indse det berettigede i Beskatningen af Brugsforeninger, der kun uddeler Varer til Medlemmerne, og jeg kan følgelig ej heller anerkende Forhøjelsen af en saadan Skat, selv om Forhøjelsen kun er meget ringe — jeg øjner heller ikke noget fornuftigt Formaal med Forhøjelsen. For Roens og Enighedens Skyld er imidlertid denne Ændring blevet indført i det andet høje Ting, og den bør da ikke blive nogen Anstødssten her.

Endelig rummer Lovforslaget enkelte Ændringer af rent teknisk Art, og i Folketingsudvalgets Betænkning findes et Løfte fra den højtærede Finansminister om at komme Sygehusenes anspændte Økonomi